

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Ταχ. Δ/ση: ΚΗΦΙΣΙΑΣ 1-3 Αθήνα, 12-10-2012
11523 ΑΘΗΝΑ Αριθ. Πρωτ.: Γ/ΕΞ/6520/12-10-2012
ΤΗΛ.: 210-6475601
FAX: 210-6475628

Α Π Ο Φ Α Σ Η 147 /2012

Η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα συνήλθε, μετά από πρόσκληση του Προέδρου της, σε τακτική συνεδρίαση στην έδρα της, την 5/7/2012. Παρέστησαν οι Π. Χριστόφορος, Πρόεδρος της Αρχής, και οι Λ. Κοτσαλής, ο οποίος είχε οριστεί εισηγητής, Αν. Πράσσοι, Αν. –Ιωάν. Μεταξάς, Δ. Μπριόλας και Γρ. Πάντζιου, τακτικά μέλη της Αρχής. Στη συνεδρίαση παρέστησαν, επίσης, με εντολή του Προέδρου, η Κυριακή Λωσταράκου, νομικός ελεγκτής ως βοηθός εισηγητής. Επίσης, παρέστη, με εντολή του Προέδρου, και η Μελπομένη Γιαννάκη, υπάλληλος του Διοικητικού – Οικονομικού Τμήματος της Αρχής, ως γραμματέας.

Η Αρχή, μετά την ανάκληση της με αρ. 39/2005 απόφασής της με την απόφαση 73/2011, εξέτασε εκ νέου τις προσφυγές των Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ και Η κατά της εταιριών ALPHA BANK, ΟΤΕ και COSMOTE. Η υπόθεση εισήχθη προς συζήτηση στις 17/11/2011 και μετά από αναβολή στις 22/12/2011 όπου έλαβε χώρα ακρόαση της πληρεξούσιου δικηγόρου της τράπεζας, η οποία κατέθεσε και σχετικό υπόμνημα με αρ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/8721/29.12.2011. Λόγω παραίτησης ενός μέλους της Αρχής, η υπόθεση δεν εισήχθη προς διάσκεψη και

προσδιορίστηκε να συζητηθεί εκ νέου στις 5/7/2012 με κλήση της τράπεζας, η οποία δεν παρέστη με αντιπρόσωπό της, αλλά απέστειλε έγγραφο στο οποίο αναφερόταν σχετικά στο από 22/12/2011 υπόμνημά της.

Η Αρχή, αφού έλαβε υπόψη τα παρακάτω

Μετά από καταγγελίες πολιτών, που προσέφυγαν στην Αρχή, και συγκεκριμένα των Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ και Η, γνωστοποιήθηκε στην Αρχή ότι τους απεστάλη από το πρόγραμμα πιστωτικών καρτών ΕΠΑΘΛΟΝ της τράπεζας ALPHA BANK προεγκεκριμένη πιστωτική κάρτα "ΑΘΗΝΑ 2004 visa" με ελάχιστο πιστωτικό όριο η οποία ενεργοποιούνταν με μόνη την υπογραφή της συνημμένης αίτησης. Το πρόγραμμα ΕΠΑΘΛΟΝ αποτελεί προϊόν της συνεργασίας των ως άνω τριών εταιριών στα πλαίσια της κοινής ιδιότητάς τους ως χορηγών των Ολυμπιακών Αγώνων Αθήνα 2004. Στο έντυπο της αίτησης ήταν ήδη συμπληρωμένα προσωπικά δεδομένα των παραληπτών (ονοματεπώνυμο, διεύθυνση, επάγγελμα, επαγγελματική διεύθυνση και στους δύο πρώτους εκ των ανωτέρω καταγελλόντων ο Αριθμός Φορολογικού Μητρώου). Η τράπεζα απαιτούσε μόνο την αποστολή του συμπληρωμένου εντύπου της αίτησης υπογεγραμμένου από τον παραλήπτη, καθώς και την φωτοτυπία της αστυνομικής του ταυτότητας. Η ενεργοποίηση της κάρτας για τους συνδρομητές της COSMOTE, όπως αναφέρεται στην επιστολή της τράπεζας, θα πραγματοποιούνταν με αποστολή μηνύματος SMS μέσω της δεύτερης των καθ' ων. Εκτός από τα στοιχεία αυτά, δεν απαιτούνταν κανένα από τα συνήθη δικαιολογητικά που ζητούνται κατά την κανονική διαδικασία έκδοσης πιστωτικής κάρτας (στοιχεία για την περιουσιακή και εισοδηματική κατάσταση).

Κανείς από τους καταγγέλλοντες δεν ήταν ποτέ πελάτης της Τράπεζας, ενώ μόνο για τους Γ και Δ προκύπτει από τις καταγγελίες ότι ήταν συνδρομητές της COSMOTE.

Ο πρώτος καταγγέλλων Α άσκησε με την από 27-6-03 επιστολή του προς την πρώτη των καθ' ων τράπεζα ALPHA BANK το δικαίωμα πρόσβασης και αντίρρησης σχετικά την πηγή των δεδομένων του και την επεξεργασία τους από την τράπεζα χωρίς τη συγκατάθεσή του. Ο καταγγέλλων είχε λάβει την επιστολή με συμπληρωμένη την επαγγελματική του διεύθυνση. Η απάντηση του Διευθυντή Καρτών της Τράπεζας ήταν ότι τα στοιχεία προήλθαν στην τράπεζα από δημόσια

προσβάσιμες πηγές. Την ίδια απάντηση έδωσε η τράπεζα μετά από επιστολή της δεύτερης καταγγέλλουσας Β.

Μετά από επιστολή της Αρχής για τη γνωστοποίηση των απόψεων της COSMOTE και της Τράπεζας επί των καταγγελλομένων του Γ, τρίτου των καταγγελλόντων, η μεν τράπεζα ισχυρίστηκε ότι τα στοιχεία εξήχθησαν από δημόσια προσβάσιμη πηγή, η δε εταιρεία COSMOTE απάντησε ότι ο Γ έχει ασκήσει μετά από σχετική ενημέρωση της εταιρείας το δικαίωμα εξαίρεσης για την καταχώρηση προσωπικών του δεδομένων στους υπό έκδοση ενοποιημένους τηλεφωνικούς καταλόγους. Τέλος οι Δ και Η κοινοποίησαν στην Αρχή επιστολές τους προς την τράπεζα με τις οποίες ασκούσαν ουσιαστικά το δικαίωμα αντίρρησής τους για την παραπάνω επεξεργασία.

Να σημειωθεί ότι η δεύτερη καταγγέλλουσα Β ανακάλεσε με την από 13-10-2004 αίτησή της την καταγγελία της. Κατόπιν τούτου, αυτή δεν εξετάζεται.

Στο υπόμνημα που κατέθεσε η τράπεζα αναφέρονται τα εξής: Τα προσωπικά δεδομένα των καταγγελλόντων προήλθαν είτε από το πελατολόγιο της είτε από δημόσια προσβάσιμες πηγές. Συγκεκριμένα δε για τον Α τα στοιχεία του είναι προσβάσιμα από τον κατάλογο της ΕΣΗΕΑ, λόγω της δημοσιογραφικής του ιδιότητας, τα στοιχεία του Δ προήλθαν από τον τηλ. κατάλογο του ΟΤΕ, ενώ τα στοιχεία των Ζ και Ε ήταν γνωστά στην Τράπεζα εκ των μετ' αυτής συναλλακτικών τους σχέσεων (πελάτες της Τράπεζας). Η αναγραφή του ΑΦΜ του Ε ήταν αναγκαία για τον έλεγχο της ταυτοπροσωπίας του ως πελάτη της τράπεζας. Ακόμη αναφορικά με τον Γ και τον Η, ήταν γνωστά στην τράπεζα τα στοιχεία των Η (από τον τηλ. κατάλογο του ΟΤΕ) και Γ (πελάτης) και εκ παραδρομής υπαλλήλου της τράπεζας έγινε λανθασμένη αναγραφή του ονόματός τους ο οποίος ανέγραψε το πατρώνυμο ως κύριο όνομα.

Οι πελάτες της τράπεζας είχαν ήδη συγκατατεθεί για την εν λόγω επεξεργασία και ήταν ενημερωμένοι από τη δημοσιευθείσα σε εφημερίδες ενημέρωση αρχείου στην οποία έχει προβεί η τράπεζα. Επειδή ωστόσο πρόκειται για παλιούς πελάτες, η τράπεζα δεν έχει πρόσφατη σύμβαση μετά την εφαρμογή του ν.2472/97 ώστε να ελεγχθεί από την Αρχή ο όρος της συγκατάθεσης. Σε κάθε περίπτωση, η κάρτα που στάλθηκε ήταν μη ενεργοποιημένη κάρτα, ήτοι «πλαστικό» και μη προεγκεκριμένη, δεδομένου ότι η τράπεζα δεν προέβη σε κανένα έλεγχο της πιστοληπτικής ικανότητας των παραληπτών. Όσοι εκ των

παραληπτών θα αποδέχονταν την πρόταση της τράπεζας θα υπέγραφαν και θα παρέδιδαν στην αίτηση μαζί με αντίγραφο του εκκαθαριστικού και φωτοτυπία της αστυνομικής ταυτότητας.

Όπως ισχυρίστηκε η τράπεζα, οι ενέργειές της ήταν σύμφωνες με την απόφαση 50/2000 της Αρχής. Ήταν και σύννομες, υπαγόμενες στη διάταξη της περίπτωσης ε της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του ν.2472/97, θεωρούμενες ως απολύτως αναγκαίες για την ικανοποίηση του υπέρτερου εννόμου συμφέροντος της τράπεζας, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού και της άμεσης σύνδεσης αυτού με την οικονομική συνεισφορά του 50% των κερδών στην Οργανωτική Επιτροπή των Ολυμπιακών Αγώνων ΑΘΗΝΑ 2004, σκοπός που εξυπηρετούσε και το ευρύτερο δημόσιο συμφέρον για την επιτυχία του εθνικού εγχειρήματος.

Η τράπεζα αναφέρει ακόμα ότι η ποινική δίωξη που ασκήθηκε το 2005 σχετικά με την υπόθεση κατά στελέχους της τράπεζας για παράβαση του ν.2472/97 κατέληξε στο να μην παραπεμφθεί στο ακροατήριο ο καθ'ου η δίωξη, διότι δεν προέκυψαν επαρκείς ενδείξεις για τέλεση αξιόποινης πράξης κατά την έννοια του ν.2472/97.

Στις 10-12-2004 κλιμάκιο ελεγκτών μετέβη στα γραφεία της Διεύθυνσης Καρτών της τράπεζας και της εταιρίας ταχυμεταφορών Speedex, με την οποία συνεργάστηκε η τράπεζα για την αποστολή της κάρτας, προκειμένου να διενεργήσει έλεγχο στα αρχεία τους. Στην εταιρία Speedex δεν βρέθηκε αρχείο με τους παραλήπτες της κάρτας του προγράμματος ΕΠΑΘΛΟΝ καθώς η εταιρία δεν είναι υποχρεωμένη να τηρεί τα προσωπικά στοιχεία των παραληπτών πέραν των έξι μηνών όπως ορίζεται από σχετική οδηγία της Ε.Ε.Τ.Τ.

Λόγω απουσίας των αρμοδίων στελεχών της τράπεζας την ανωτέρω ημέρα δεν κατέστη δυνατός ο έλεγχος, ο οποίος τελικά διενεργήθηκε στις 17-12-2004 παρουσία των στελεχών της Τράπεζας Χ, Ψ και Ω.

Κατά τον έλεγχο οι εκπρόσωποι της τράπεζας ισχυρίστηκαν τα κάτωθι

1.Τα προσωπικά στοιχεία των αποδεκτών της κάρτας του προγράμματος ΕΠΑΘΛΟΝ συλλέχθηκαν από την Τράπεζα από δημόσια προσβάσιμους καταλόγους βάσει ειδικών κριτηρίων, όπως ύπαρξη σταθερού τηλεφώνου και κατοικίας.

2.Τα προσωπικά στοιχεία που συλλέχθηκαν καταχωρήθηκαν σε εφαρμογή που σχεδιάστηκε με MS Access για το πρόγραμμα Έπαθλον και στη συνέχεια η MS

Access εφαρμογή διαβιβάστηκε με CD στην εταιρία First Data Hellas με την οποία συνεργάζεται η Διεύθυνση Καρτών της τράπεζας για την προώθηση προϊόντων. Σύμφωνα με το πρωτόκολλο διακίνησης αρχείων, το εν λόγω CD καταστράφηκε στις 30/8/2003 αφού το αρχείο αποθηκεύτηκε στο data room εταιρίας First Data Hellas. Κατά δήλωση των υπευθύνων, η MS Access εφαρμογή διαγράφηκε και για τον λόγο αυτό δεν ήταν δυνατή η αναζήτηση των παραληπτών της κάρτας του προγράμματος.

Από τον έλεγχο δεν διαπιστώθηκε ύπαρξη διαδικασιών για την τήρηση και επεξεργασία αρχείου για σκοπούς άμεσης εμπορίας. Δεν ήταν εξάλλου επιτυχής η αναζήτηση των ονομάτων των Ε και Β, των οποίων το ΑΦΜ αναγράφονταν στις αιτήσεις που τους απέστειλε η τράπεζα, στα αρχεία του Πληροφοριακού Συστήματος της διεύθυνσης καρτών της τράπεζας.

Η Αρχή, μετά από εξέταση των στοιχείων του φακέλου, αφού άκουσε τον εισηγητή και τη βοηθό εισηγήτρια, η οποία στη συνέχεια αποχώρησε και κατόπιν διεξοδικής συζήτησης,

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Α. Σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 1^α του νόμου 2472/97, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για να τύχουν νόμιμης επεξεργασίας πρέπει να συλλέγονται κατά τρόπο θεμιτό και νόμιμο για καθορισμένους, σαφείς και νόμιμους σκοπούς και να υφίστανται θεμιτή και νόμιμη επεξεργασία ενόψει των σκοπών αυτών. Το άρθρο 5 παρ.1 ορίζει ότι επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα επιτρέπεται μόνον όταν το υποκείμενο των δεδομένων έχει δώσει τη συγκατάθεσή του, άλλως αν συντρέχει κάποια από τις εξαιρέσεις της παραγράφου 2. Σύμφωνα δε με το εδάφιο ε της παρ.2 του άρθρου 5, η επεξεργασία είναι απολύτως αναγκαία για την ικανοποίηση του έννομου συμφέροντος που επιδιώκει ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο τρίτος ή οι τρίτοι στους οποίους ανακοινώνονται τα δεδομένα και υπό τον όρο ότι τούτο υπερέχει προφανώς των δικαιωμάτων και συμφερόντων των προσώπων στα οποία αναφέρονται τα δεδομένα και δεν θίγονται οι θεμελιώδεις ελευθερίες αυτών.

Σύμφωνα με το άρθρο 12 του ν.2472/97, το υποκείμενο των δεδομένων έχει δικαίωμα να ζητεί και να λαμβάνει από τον υπεύθυνο επεξεργασίας, χωρίς καθυστέρηση και κατά τρόπο εύληπτο και σαφή, όλα τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν, καθώς και την προέλευσή τους, τους σκοπούς της επεξεργασίας, τους αποδέκτες, την εξέλιξη και τη λογική της αυτοματοποιημένης επεξεργασίας.

Σύμφωνα με την υπ' αρ. 26/2004 (προηγούμενη 50/2000) απόφαση της Αρχής η επεξεργασία προσωπικών δεδομένων για την προώθηση προϊόντων και υπηρεσιών με βάση το άρθρο 5 § 2 περ. ε του ν. 2472/97, είναι επιτρεπτή, ακόμη και χωρίς τη συγκατάθεση του υποκειμένου, εφόσον

1) τα δεδομένα προέρχονται από καταλόγους που απευθύνονται στο ευρύ κοινό (π.χ. τηλεφωνικός κατάλογος του ΟΤΕ) και υπάρχει η βεβαιότητα ότι τα υποκείμενα που έχουν συμπεριληφθεί σε αυτόν έχουν δώσει την συγκατάθεσή τους,

ή από πηγές δημόσια προσβάσιμες που προορίζονται για την παροχή πληροφοριών στο ευρύ κοινό, εφόσον στην συγκεκριμένη περίπτωση έχουν τηρηθεί οι νόμιμες προϋποθέσεις για την πρόσβαση σ' αυτές,

ή το ίδιο το υποκείμενο δημοσιοποίησε τα προσωπικά του δεδομένα για συναφείς σκοπούς (π.χ διανομή διαφημιστικών φυλλαδίων, συμμετοχή σε καταλόγους εμπορικών εκθέσεων κ.λπ.).

3) Ο υπεύθυνος επεξεργασίας περιορίζεται στα απολύτως αναγκαία δεδομένα για την επίτευξη του συγκεκριμένου σκοπού. Ως τέτοια θεωρούνται μόνο το ονοματεπώνυμο, η διεύθυνση και το επάγγελμα.

IV) Η υποχρέωση του υπεύθυνου επεξεργασίας να ενημερώσει το υποκείμενο κατά το στάδιο της συλλογής και της πρώτης διαβίβασης των δεδομένων ασκείται σύμφωνα με τις αποφάσεις και τους κανονισμούς της Αρχής, που αφορούν τους τρόπους ενημέρωσης των υποκειμένων από τον υπεύθυνο επεξεργασίας.

VIII) Με την πρώτη επαφή του αποδέκτη με το υποκείμενο των δεδομένων, ο πρώτος είναι υποχρεωμένος να ενημερώσει το υποκείμενο για την πηγή από την οποία άντλησε τα προσωπικά του δεδομένα καθιστώντας σαφές ότι πρόκειται για διαφήμιση ή ενέργεια που αποσκοπεί στην προώθηση πωλήσεων αγαθών ή υπηρεσιών και να του δίνει την δυνατότητα εξαίρεσης των προσωπικών του δεδομένων από κάθε περαιτέρω χρήση αυτών για τον ανωτέρω σκοπό.

B. Από την εξέταση των ισχυρισμών των ως άνω εταιριών, των επικαλούμενων εγγράφων και των ευρημάτων των ελέγχων, προκύπτουν τα εξής :

1. Για τις εταιρίες ΟΤΕ και COSMOTE δεν προέκυψαν στοιχεία που να αποδεικνύουν διαβίβαση των αρχείων τους στην τράπεζα, στο δε ιδιωτικό συμφωνητικό μεταξύ των εταιριών ΟΤΕ, Cosmote και Alpha Bank δεν υπάρχει όρος που να ορίζει διαβίβαση προσωπικών δεδομένων μεταξύ των εταιριών για το πρόγραμμα αυτό.

2. Η αποστολή της εν λόγω κάρτας αποτελεί προωθητική ενέργεια τραπεζικού προϊόντος, όπως ομολογεί και η τράπεζα στο υπόμνημά της. Σχετικά με τον ισχυρισμό ότι η κάρτα που στάλθηκε ήταν απλό πλαστικό, το γεγονός της αποστολής της με εταιρία ταχυμεταφορών και με ειδικό έντυπο όπου ο παραλήπτης υπέγραφε ότι την παρέλαβε, οδηγούν στο συμπέρασμα ότι η κάρτα ήταν πιστωτική και χρειαζόταν μόνο η ενεργοποίησή της προκειμένου να χρησιμοποιηθεί. Διαφορετικά, δεν θα υπήρχε λόγος η τράπεζα να υποβληθεί σε έξοδα για αποστολή μιας πλαστικής κάρτας ως τραπεζικό προϊόν, χωρίς δυνατότητα χρήσης της. Σε αυτό εξάλλου συνηγορεί και i) η γραπτή διαβεβαίωση της τράπεζας στη σχετική επιστολή προς τους συνδρομητές της COSMOTE ότι θα λάβουν ενημερωτικό SMS μόλις η κάρτα τους ενεργοποιηθεί, ii) η αναφορά στην αίτηση όπου ρητά δηλώνεται *“ενεργοποιήστε τώρα την ΑΘΗΝΑ 2004 VISA υπογράφοντας απλά την ακόλουθη αίτηση”*, iii) το ίδιο το σώμα της κάρτας, όπου αναγράφονται αριθμός και ημερομηνία λήξης. Κρίσιμο παραμένει το γεγονός ότι η αποστολή έγινε μετά από συλλογή και περαιτέρω επεξεργασία ενός συνόλου δεδομένων προσωπικών δεδομένων των προσφευγόντων.

4. Η τράπεζα δεν απέδειξε τον ισχυρισμό της ότι ο Ε για τον οποίο είχε αναγράψει και το ΑΦΜ του στη σχετική αίτηση καθώς ότι η Ζ ήταν πελάτες της, ούτε προσκόμισε αντίγραφα συμβάσεων που να αποδεικνύουν τη συγκατάθεσή τους για χρήση των δεδομένων τους για τους σκοπούς εκτέλεσης της σύμβασης καθώς και για σκοπούς προώθησης πωλήσεων ή υπηρεσιών.

5. Δεν απέδειξε επίσης νομότυπα η τράπεζα από πού προήλθαν τα στοιχεία του Α. Ο κατάλογος της ΕΣΗΕΑ, ο οποίος, όπως υποστηρίζει η τράπεζα, είναι δημόσια προσβάσιμη πηγή, δεν είναι προσβάσιμος στο ευρύ κοινό, το δε γεγονός ότι ο εν λόγω δημοσιογράφος αρθρογραφεί επώνυμα σε συγκεκριμένη

εφημερίδα και η εξ αυτού δημοσιοποίηση των στοιχείων επικοινωνίας του σχετίζεται προφανώς με τη δραστηριότητά του ως δημοσιογράφου και δεν τον καθιστά αυτόματα αποδέκτη προωθητικών υπηρεσιών ή προϊόντων.

6. Ο τηλεφωνικός κατάλογος του ΟΤΕ από τον οποίο, κατά τους ισχυρισμούς της τράπεζας, συλλέχθηκαν τα στοιχεία επικοινωνίας του Δ αποτελεί δημόσιο κατάλογο, η συλλογή όμως αυτή δεν νομιμοποιεί την περαιτέρω επεξεργασία (αποστολή προωθητικού υλικού μέσω ταχυδρομείου) αφού δεν τηρήθηκαν οι επιπλέον προϋποθέσεις που έθετε η Κανονιστική Απόφαση 50/2000 της Αρχής την οποία επικαλείται η τράπεζα, δηλαδή: δεν συμβουλευτήκε η τράπεζα το κατά το άρθρο 19 παρ.4 εδαφ δ του ν.2472/97 Μητρώο που τηρεί η Αρχή των προσώπων που δεν επιθυμούν προωθητικές ενέργειες, δεν ενημέρωσε τα υποκείμενα κατά την αποστολή του διαφημιστικού υλικού για την πηγή άντλησης των δεδομένων τους καθιστώντας σαφές ότι πρόκειται για προωθητική ενέργεια και δεν τους έδωσε τη δυνατότητα να ασκήσουν το δικαίωμα εξαίρεσης των στοιχείων τους από κάθε περαιτέρω χρήση για τον παραπάνω σκοπό (υπό Α παρ.ΙV και VIII). Η δε απόφαση 26/2004, για την οποία ισχυρίζεται ότι δεν πρέπει να εφαρμοστεί διότι αυτή δεν είχε εκδοθεί κατά τον κρίσιμο χρόνο της αποστολής των καρτών αλλά και της υποβολής των προσφυγών στην Αρχή (2003), είναι η ίδια απόφαση με την με αρ. 50/2000, η οποία δημοσιεύτηκε το 2004 ως 26/2004, και την οποία επικαλείται η τράπεζα προς επίρρωση των ισχυρισμών της.

7. Η εν λόγω επεξεργασία ως προς τους ανωτέρω καταγγέλλοντες δεν πληροί επίσης και τις προϋποθέσεις του άρθρου 5 παρ.2 εδαφ.ε, διότι το έννομο συμφέρον της τράπεζας δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι υπερτερεί προφανώς των δικαιωμάτων των υποκειμένων για το λόγο ότι αποσκοπούσε στην ενίσχυση των Ολυμπιακών Αγώνων. Η επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων των παραληπτών έγινε προς όφελος των τριών συμμετεχόντων στο πρόγραμμα και πρωτίστως της τράπεζας, η δε επίκληση του εθνικού σκοπού προσέλκυσε μεν αναμφισβήτητα το ενδιαφέρον μεγάλου αριθμού προσώπων για να αποκτήσουν την εν λόγω κάρτα, αλλά αυτό έγινε προς όφελος της τράπεζας και της υποχρέωσης που είχε αναλάβει ως μέγας χορηγός των αγώνων να εισφέρει μεγάλα χρηματικά ποσά για τον σκοπό αυτό, μέρος των οποίων προσδοκούσε να λάβει από τις συνδρομές και τη χρήση της κάρτας ΕΠΑΘΛΟΝ (βλ. και απόφαση 1367/2008 ΣΤΕ με την οποία κρίθηκε ότι η αποστολή πρόσκλησης με

σκοπό την προώθηση της παροχής υπηρεσιών εκ μέρους της εταιρείας και την εκ μέρους της αποκόμιση εμπορικού κέρδους δεν αναιρείται από το γεγονός ότι μέρος των εσόδων θα διατεθούν για φιλανθρωπικούς σκοπούς).

8. Εξάλλου, αφού η τράπεζα δεν απέδειξε ότι στις συναλλακτικές σχέσεις των οποίων την ύπαρξη επικαλείται υπήρχε συγκατάθεση των υποκειμένων για τη χρήση των στοιχείων τους για προώθηση άλλων τραπεζικών προϊόντων ούτε προσκόμισε συμβάσεις που να αποδεικνύουν τα ανωτέρω, η ενημέρωση δια του Τύπου που επικαλείται δεν είναι η προσήκουσα. Σύμφωνα με το άρθρο 11 παρ.1 του ν.2472/97 και την απόφαση 50/2000, η τράπεζα όφειλε, εφόσον τα δεδομένα δεν συλλέχθηκαν με τη συγκατάθεση του προσώπου που αφορούν, να ενημερώσει το υποκείμενο για την πηγή άντλησης των στοιχείων του και να του δώσει τη δυνατότητα εξαίρεσης των στοιχείων του από κάθε περαιτέρω χρήση αυτών για προωθητικές ενέργειες. Συνεπώς, και η παράλειψη ενημέρωσης των προσφευγόντων καθιστά παράνομη τη συλλογή και επεξεργασία από την τράπεζα των επίδικων προσωπικών δεδομένων.

9. Είναι προφανές δε ότι δεν υπήρξε και ικανοποιητική απάντηση προς τον Α ο οποίος άσκησε το δικαίωμα πρόσβασης σχετικά με την πηγή των στοιχείων που τον αφορούσαν στο αρχείο της τράπεζας, κατά παράβαση του άρθρου 12 του ν.2472/97. Η απάντηση ότι η τράπεζα *“άντλησε τα στοιχεία σας από δημόσια προσβάσιμες πηγές”* χωρίς να αποσαφηνίζεται ποιες είναι αυτές δεν είναι επαρκής.

10. Όσον αφορά τις περιπτώσεις των Η και Γ και τις *“εκ παραδρομής”* υπαλλήλου της τράπεζας αποστολές προς αυτούς της εν λόγω κάρτας, διαπιστώνεται και παράβαση του άρθρου 4 παρ.1γ του ν.2472/97, αφού η τράπεζα επεξεργάστηκε λανθασμένα τα στοιχεία των ανωτέρω κάνοντας μη σωστή ταύτιση στοιχείων, αναγράφοντας πατρώνυμα ως κύρια ονόματα και προωθώντας σε τρίτα πρόσωπα την πιστωτική κάρτα.

11. Για τις εταιρίες ΟΤΕ ΑΕ και COSMOTE ΑΕ δεν διαπιστώθηκε παράνομη επεξεργασία προσωπικών δεδομένων των προσφευγόντων.

Επειδή η τράπεζα ALPHA BANK συνέλεξε και επεξεργάστηκε σύμφωνα με τα παραπάνω, προσωπικά στοιχεία των κάτωθι:

Ε, κατά παράβαση των άρθρων 4 παρ.1^α (μη νόμιμη συλλογή για το ΑΦΜ), 5

παρ.1 (έλλειψη συγκατάθεσης), και 11 παρ.1 (παράλειψη ενημέρωσης) του ν.2472/97.

Α, κατά παράβαση των άρθρων 4 παρ.1^α (μη νόμιμη συλλογή), 5 παρ.1 (έλλειψη συγκατάθεσης), 11 παρ.1 (παράλειψη ενημέρωσης) και 12 (μη ικανοποίηση του δικαιώματος πρόσβασης) του ν.2472/97.

Ζ, κατά παράβαση των άρθρων 4 παρ.1^α (μη νόμιμη συλλογή), 5 παρ.1 (έλλειψη συγκατάθεσης), και 11 παρ.1 (παράλειψη ενημέρωσης) του ν.2472/97.

Δ, κατά παράβαση των άρθρων 5 παρ. 2 εδαφ.ε' του ν. 2472/97 και 11 παρ.1 (παράλειψη ενημέρωσης)

Γ, κατά παράβαση των άρθρων 4 παρ.1^γ (συλλογή ανακριβών δεδομένων), 5 παρ.1 (έλλειψη συγκατάθεσης),

Η, κατά παράβαση των άρθρων 4 παρ.1^γ (συλλογή ανακριβών δεδομένων), 5 παρ.1 (έλλειψη συγκατάθεσης).

Ενόψει της βαρύτητας των παραβάσεων όπως αυτές προκύπτουν από τον αριθμό τους όσο και την προσβολή που επήλθε από αυτές στα υποκείμενα, δηλ. στους καταγγέλλοντες, η Αρχή κρίνει ομόφωνα ότι πρέπει να επιβληθούν στην εταιρία ALPHA BANK ΑΕ ως υπεύθυνο επεξεργασίας οι προβλεπόμενες στο άρθρο 21 παρ.1 εδαφ. β του ν.2472/97 κυρώσεις που αναφέρονται στο διατακτικό και οι οποίες κρίνονται ανάλογες με τη βαρύτητα των παραβάσεων.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Επιβάλλει στην τράπεζα ALPHA BANK ΑΕ χρηματικά πρόστιμα:

Τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ για τις παραβάσεις του άρθρου 4 παρ. 1^α και 1γ και του άρθρου 5 παρ.2 εδαφ. α' και ε' του ν.2472/97.

Δέκα πέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ για τις παραβάσεις του άρθρου 11 του ν.2472/97.

Πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ για την παράβαση του άρθρου 12 του ν.2472/97.

Συνολικό πρόστιμο πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ.

Ο Πρόεδρος
Πέτρος Χριστόφορος

Η Γραμματέας
Μελπομένη Γιαννάκη